

[Justitsministeren]

førere har været inde på, er det unægtelig ikke første gang, vi har haft denne debat. Man kan sige, at det er svært at sige meget nyt, og det er der sådan set heller ikke blevet sagt, bortset fra at Socialdemokratiet nu har meldt ud, at man er parat til at acceptere en grænse på 110 km/t. Jeg fornemmede også en vis åbning i den radikale ordførers tilkendegivelser, og det vil jeg betragte som et godt udgangspunkt for de videre forhandlinger.

Den socialdemokratiske ordfører, hr. Erling Christensen, fandt, at nu var tidspunktet kommet, hvor sagen må sættes på plads, hvor sømmet må slås i, efter at vi nu i en lang årrække har haft debatten om hastighedsgrænserne, og det synspunkt er jeg enig i. Jeg mener også, at vi inden sommerferien må nå frem til en endelig løsning af færdselslovens udformning. Der er mange gode grunde, der taler for det; vi kan ikke blive ved med at have den usikkerhed, som jo også forplanter sig til mange andre steder.

Både under denne debat og under de tidligere har vi jo været inde på spørgsmålet om, hvorvidt antallet af færdselsulykker på motorvejene vil stige, hvis der tillades højere hastigheder. Som det også fremgår af bemærkningerne til forslaget, er det min klare vurdering, at det meget høje sikkerhedsniveau på motorvejene kan fastholdes. Jeg vil også gerne understrege, at det er regeringens klare hensigt, at de højere hastighedsgrænser ikke må føre til flere uheld på motorvejene, og det er jo også derfor, at vi i forslaget har foretaget en nøje sammenkædning imellem adgangen til at forhøje hastighedsgrænsen på de bedste og sikreste motorvejsstrækninger og en mærkbar skærpelse af bødeniveauet og en øget politikontrol.

Når man vurderer den færdselssikkerhedsmæssige effekt af forslaget, er man nødt til at være opmærksom på denne sammenkædning, ligesom det skal tages i betragtning, at en højere tilladt hastighed kan overflytte en del trafik fra mere uheldsbelastede veje til de mere sikre motorveje. Det er jo også vigtigt at tage med, ikke bare når vi ser på ulykkesfrekvenser, men jo også når vi diskuterer det miljømæssige aspekt af sagen.

Jeg vil også i den forbindelse pege på de erfaringer, man har gjort i Holland, som vi jo flere gange har været inde på under debatterne. Både hr. Helge Adam Møller og andre har

nævnt udviklingen i Holland, som der også er redegjort for i bemærkningerne i lovforslaget. Her var det sådan, at man hævdede hastighedsgrænsen på en stor del af motorvejsnettet fra 100 km til 120 km i timen, men det viste sig, at hastighedsniveauet rent faktisk blev reduceret. Det kan man synes lyder underligt, men det var faktisk en kendsgerning, og årsagen hertil var netop en øget færdselskontrol og færdselspropaganda.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at vi i Justitsministeriet netop har modtaget supplerende oplysninger om udviklingen i Holland, hvoraf det fremgår, at hastighedsniveauet på de hollandske motorveje nu er steget til det gamle niveau fra før, man indførte de 120 km i timen, men at det ikke er steget ud over det, og resultatet er altså, at det ingen negativ effekt har haft at hæve hastighedsgrænsen på en stor del af motorvejsnettet til 120 km i timen.

Tilsvarende er det også min overbevisning, at sikkerhedsniveauet vil kunne fastholdes på de danske motorveje. Der er jo ikke tale om, at trafikanterne, hvis vi sætter hastighedsgrænsen op til 120 km på motorvejene, begynder at køre 20 km hurtigere i timen. Stigningen bliver mere sandsynligt i størrelsesordenen mellem 5 og 8 km i timen, altså i forhold til de faktuelle gennemsnitshastigheder, hvormed der køres, og samtidig undgår vi forhåbentlig mange af de grovere hastighedsforseelser, som vi desværre ved finder sted i dag.

I øvrigt vil jeg gerne sige, at én af de ting, vi kan lære af de hollandske erfaringer, er, at det ikke er nok at gennemføre en kortvarig og midlertidig intensivering af politiindsatsen. Den indsats, der øves fra politiets side, skal fastholdes, og det vil den også blive, som der jo er redegjort for i bemærkningerne til det foreliggende lovforslag.

Jeg vil også i den forbindelse kommentere de betænkeligheder, der er fremkommet om de miljømæssige konsekvenser af forslaget, som bl.a. den radikale ordfører, fru Marianne Jelved, var inde på. Også de beror på et skøn over, hvordan hastigheden vil udvikle sig. Og det er rigtigt, at i det omfang hastighederne stiger på de berørte motorvejsstrækninger, vil der ske en vis forøgelse af energiforbruget og forureningen.

Her er det Justitsministeriets skøn, at energiforbruget på motorvejene må forventes at stige